

Søndag før pinse

Fjellhamar kirke 28. mai 2017

Johannes 15, 26 – 27

PREKEN

ELSKE MIDT I HATET

Prekenteeksten vi nettopp hørte lest er kort, men hentet fra den lengste talen i evangeliene. I tre år hadde disiplene fulgt Jesus. Den siste uka var de i Jerusalem under påkehøytiden. Under påskens høydepunkt, påskemåltidet, talte Jesus til disiplene. Fire kapitler bruker Johannes på det Jesus sa til disiplene denne siste kvelden de hadde sammen. Jesus snakket mye om det som skulle skje fremover, blant annet om den hellige ånd, som våre to vers handler om:

Når Talsmannen kommer, han som jeg skal sende dere fra Far, sannhetens Ånd som går ut fra Far, da skal han vitne om meg. Men også dere skal

vitne, for dere har vært hos meg fra begynnelsen av.

De to versene står midt inne i et avsnitt med overskriften ”Når verden hater dere”, hvor Jesus forberedte disiplene på at de som han, vil møte hat. ”Ja, det kommer en tid da de som slår dere i hjel skal tro at de utfører en tjeneste for Gud.” Det er vel få ting vi må gi Jesus mer rett i enn det. Angrepet på kristne i Egypt torsdag hvor 28 ble drept og 25 skadet, er en grusom påminnelse om det. De kristne i Egypt er for tiden hardt rammet med mange slike terrorhandlinger, og IS gir uttrykk for at mer vil komme. ”De vonde kreftene skal ikke få sette frykt og hat i oss”, sa biskop Thomas etter angrepene palmesøndag hvor 49 ble drept. Og ved en tidligere terrorhendelse sa biskopen: ”Når du ikke er redd, er du i stand til å elske, tilgi og vise styrke”. En bedre etterfølgelse av Jesus skal man lete lenge etter.

TALSMANNEN

Midt i en hatefull verden med drap og terror så skal Jesus sende oss sin hellige ånd. Talsmannen,

paraklætos, er det Jesus annonserer skal komme. På latin oversettes det med advokatus. Den hellig ånd er vår advokat, vår sakfører. Både som anklager og forsvarer. Han anklager verden, går i rette med den, for dens ondskap og manglende tro. Og han forsvarer Jesu venner, gir dem ord når de skal tale og kraft til å bære de frem. Slik som biskop Thomas som taler ord fylt av Jesus. For saken det handler om, er hvem Jesus er. Saken tok ikke slutt med påskedramaet i Jerusalem, den ruller videre: Hvem er han, denne Jesus? Er han til å stole på? Er han sannheten, veien og livet? Eller en løgner?

Men vår bibel bruker talsmannen, som får frem en annen betydning ved ordet paraklætos. Den hellige ånd snakker på vegne av Jesus, er hans talsmann. Som Jesus sier noen vers lenger ned, i 16,14: *”Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av det er som er mitt, og forkynne det for dere.”* Den hellige Ånd har ikke noe annet fore enn å ære Jesus og forkynne for oss, og minne oss på, Jesu ord. Han taler på vegne av Jesus, og i hans ånd. Han kalles også sannhetens ånd i vår tekst. Sannhet, ikke først og fremst i betydning ren fakta, men knyttet til person

og egenskap. Å leve sant, og med troverdighet føre oss til sannheten. Og hva er sannheten? Det er Jesus. Han som sier: *”Jeg er sannhet, veien og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg.”*

Denne talsmannen, sannhetens ånd, har en hovedoppgave: Å vitne om Jesus. Hva gjør et vitne? Jo, det forteller om sin kjennskap til saken, til personen. Hvem han er og hva han har gjort. Den hellige ånd altså både advokat og vitne. Men dommer i saken om Jesus er hvert enkelt menneske: Hvem sier du at Jesus er?

Men ånden er ikke alene som vitne, for Jesus har et vitne til: *”Også dere skal vitne, for dere har vært hos meg fra begynnelsen av.”* Jesus snakker her om de tolv disiplene. De som var der og så alt sammen fra det begynte. Spiste med han, delte ut brød og fisk til tusener, gikk på vannet, hørte han tale, så lamme gå, som fornektet han og stakk av, så han ble korsfestet, og møtte han etter oppstandelsen. Deres vitnesbyrd har vi fått overlevert i bibelen, i evangeliene. Der vitner de om hva de har sett og hørt. Sammen med den hellige ånd vitner disiplene

gjennom evangeliene om hvem Jesus er. De er et mektig vitnepar, evangeliet om Jesus og den hellige ånd. Og komboen har et navn: Den kalles kirken.

KIRKEN – SAMMEN OM Å VITNE

For når den hellige ånd kom inn som innbytter for Jesus, så hadde han en egenskap som ånd som Jesus ikke hadde. Han var ikke begrenset av sted eller tid. Den hellige ånd er Jesus i alle som tror og blir døpt. I dåpen i dag skjedde det igjen. Gud, Jesus, to sider av samme sak, kom helt nær, og tok bolig i oss. Så er vår jobb å ta imot i tro og holde oss nær til han. Denne komboen, mellom disiplenes Jesus-vitnesbyrd og den hellige ånd, ble til kirken den første pinse. Et fellesskap av alle som tror på evangeliet og er blitt døpt og blitt en bolig for Guds ånd. Og dermed er vi alle med i vitnetjenesten i saken om Jesus. Vi har disiplenes vitnesbyrd, og vi har ånden og våre egne erfaringer av Jesus.

Sammen er vi kirke og sammen skal vi vitne om troen så stadig flere kan felle den dommen at ”Jesus er sannheten, veien og livet.” Denne saken om hvem Jesus er har like mange dommere som det er mennesker på jorda. Vi må alle ta stilling. Og

Jesus trenger alle vitner han kan få som Ånden og evangeliene kan tale igjennom. Vi må gjerne ransake oss selv og spørre når vi sist vitnet om Jesus. Jeg vil si du gjorde det når du gikk eller syklet, ja til og med om du kjørte bil, hit til kirken i dag. Vi vitnet om Jesus sammen når vi sto på med gratisuka og nabolagsfest, og når vi samles til supertirsdag med småbarnsfamilier, til Kjellern ungdomsklubb og til seniortreff. Kirken er ikke en og en som tror, men et fellesskap som sammen løfter fram at Jesus, han er verdt å satse på, tro på og følge. Hvis alle var fylt av Jesu ånd slik som biskop Thomas, hvilken verden hadde ikke det blitt? Og enda viktigere, hvilket håp, midt i hatet, om at døden og det vonde ikke har siste ordet.

Men selv om vi skal vitne for Jesus sammen som kirke, må vi alle være klare til å vitne om vår tro for vår neste. Der du er er det helt sikkert noen som ikke kommer til noen kirke, og hvor du eller jeg er av de få som tror. Og hvor ditt vitnesbyrd trengs. Hvordan du skal gjøre det for å være et godt vitne for Jesus er det ikke et enkelt svar på. Det må hver enkelt av oss finne ut av i ulike situasjoner. Men er

du klar til å bli brukt, er du innstilt på å være et vitne for Jesus? I staben snakker vi ofte om Jesus som en del av jobben vår. Og vi vitner om Jesus med livene våre, mer eller mindre godt. Men snakker vi med andre om troen når vi ikke har det som jobb? På stabsmøter i vår har vi spurt om noen har snakket med noen om tro i det siste. Det utfordrer oss at stadig vekk har ingen noe å si.

SER DET IKKE SMÅTT UT?

Det er jobben min å forkynne Jesus her i dag. Og det er dypt meningsfullt fordi jeg tror på disiplenes vitnesbyrd om Jesus i evangeliene og den hellige ånd bor i meg og hjelper meg. Hvis jeg ikke kan tro det, kan jeg ikke stå her. For i meg selv er jeg ikke noe voldsomt til kar. Og den følelsen har vi vel alle hvis vi skal vitne om Jesus. Hva har vel jeg å komme med, hva har vel jeg å si? Ser det ikke smått ut?

Det syntes folket i Jerusalem når de så det nye templet ble bygd. De hadde nylig blitt sluppet fri fra fangenskapet i Babylon hvor de hadde vært siden Jerusalem med det praktfulle templet, ble lagt

i grus. De eldste husket det templet, og når de nå så det som ble prøvd reist opp mellom ruinene, satte profeten Haggai ord på det de følte: Dere som har sett hvor herlig dette huset var før, hva ser dere nå? Ser det ikke ut som ingenting? Eller som det heter i den forrige bibeloversettelsen: Ser det ikke smått ut?

Hvis jeg er et vitne som betyr noe for utfallet av Jesu sak på jord, så er det ikke rare greiene. Jeg er ingen mor Teresa eller Frans av Assissi. Eller Hans Nilsen Hauge. Ikke all verdens mye bønn og bibellesning, eller undere eller andre store opplevelser med Gud. Her er det vel så påfallende med travelhet og slit, med selvopptatthet og tunnelsyn. Om det ikke ser ut som ingenting, så ser det unektelig smått ut.

JESU NÆRVÆR MIDT I LIVET

Profeten Haggais ord fra Herren til folket var: ”Gå og arbeid, for jeg er med dere.... Min ånd bor iblant dere. Frykt ikke!” Og derfor skal det nye huset bli herligere enn det første.

Den hellige ånd bor i oss og iblant oss. Den hellige ånd er Jesu nærvær i våre liv. Så gå og arbeid. Frykt ikke. Jesus er med.

Den hellige ånd, Jesu nærvær, i mitt liv, er og må være midt i livet slik det er. Jeg har ikke bruk for en Jesus som er en liten lukket boks søndag formiddag. Jeg trenger tro, håp og kjærlighet 24/7, hele uka igjennom. De jeg lever sammen med har ikke bruk for at jeg har Jesus i en boks søndag formiddag. De trenger at jeg har han med og preges av han hele uka igjennom. Samme med de på jobben. Den hellige ånd, Jesu nærvær, er på en side veldig konkret: Gå og arbeid. Gjør din plikt med glede. Vise gjestfrihet, og tjene andre som Peter snakket om. Eller for å bruke biskop Thomas sine ord, som passer godt både i lidelse og i hverdag. Ikke vær redd, for da kan du elske, tilgi og vise styrke. Og når jeg kommer hit til kirken søndag formiddag så kan jeg i fellesskap med alle som tror, ta med meg hele uka som har gått og uka som ligger foran, inn i Jesu nærvær. Å hente kraft til å elske og tilgi. Få legge av alt det som har slitt på meg siste uke, be om tilgivelse der jeg tråkket feil,

takke for det gode, sette ord på bekymringer og forventninger for uka som ligger foran. Og så be om at jeg må få ta med meg Jesus og leve i hans nærvær i hverdagen. I ørsmå hull gjennom dagens mange hendelser, følelser og tanker. Og da kan jeg få bli brukt som vitne for Jesu sak. For det tror jeg folk lytter til: En tro som tar med seg Jesus og hans nærvær, inn i det vanlige kjempende livet, sånn det er på godt og vondt.